

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Herman

Nazwisko: Rappaport

Miejsce urodzenia: Hutar

Data urodzenia: 28-08-1899

Imię ojca: Samuel

Imię matki: Sara

Dodatkowe informacje: W PPR od stycznia 1947 r., następnie w PZPR, wykluczony z partii decyzją Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej dnia 30.10.1952 r. „za renegactwo i hołdowanie wielkomocarstwowym tendencjom faszyzmu polskiego w stosunku do narodu ukraińskiego”. Przywrócony w prawach członka decyzją CKKP z dnia 20.12.1956 r. Z zawodu dr filozofii, po studiach na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, odbytych w latach 1923-1928. Po maturze zdanej w 1919 r. w gimnazjum klasycznym w Stryju zarabiał na utrzymanie korepetycjami. Wówczas też zaangażował się w działalność polityczną, członek-założyciel Komunistycznej Partii Zachodniej Ukrainy w m. Skole. W związku z działalnością aresztowany, najpierw w 1920 r. i internowany do czasu zawarcia Traktatu Ryskiego (1921 r.). Kolejny raz aresztowany na I Kongresie KPZU w podziemiach cerkwi św. Jura we Lwowie i więziony do 1923 r. Następnie na UJK studiował: historię, nauki społeczne i filologię (brak bliższych danych). Po studiach pracował w szkołach w Stryju a po relegowaniu ze szkół, udzielał korepetycji i uczył na kursach. Jednocześnie zaangażowany w działalność polityczną, sekretarz okręgowy partii w Stryju. W 1930 r. otrzymał posadę w gimnazjum polsko-żydowskim w Kowlu, gdzie uczył historii i łaciny. W okresie 1932-35, w związku z działalnością polityczną bez pracy, od 1936 roku nauczyciel w siedmioklasowej szkole w Ratnie (Wołyń). Tamże do wybuchu wojny. W okresie okupacji sowieckiej na różnych stanowiskach związanych z oświatą, na terenach II Rzeczypospolitej, Kowel, Zabłocie, Stryj. W 1940 roku mianowany wykładowcą w Instytucie Doskonalenia Nauczycieli w Drohobyczu. Z początkiem wojny niemiecko-sowieckiej migrował na wschód, najpierw osiadł w m. Tormosino w Obwodzie Stalingradzkim, gdzie najpierw pracował w kolchozie potem w szkole średniej. W czerwcu 1942 roku ochotniczo zaciągnął się do Armii Czerwonej i brał udział w bitwie stalingradzkiej, był także raniony. Zdemobilizowany osiadł w Barnaule w Kraju Ałtajskim, gdzie nauczał w szkołach średnich i instytutach, przez dwa lata. Stamtąd przybył do Lwowa, gdzie pracował w archiwum historycznym, napisał szereg artykułów z historii ruchu robotniczego na Ukrainie Zachodniej. 23 października 1946 r. Rada Wydziału Historycznego Uniwersytetu im. Iwana Franki [wcześniej UJK we Lwowie] nadała mu stopień kandydata nauk historycznych. W połowie grudnia t.r. wrócił do Polski, pracował naukowo, publikował w: „Trybunie Wolności”, „Poradniku Oświatowym”, „Odrodzeniu”, „Myśli Współczesnej”, przygotował do edycji dokumenty do dziejów ruchu robotniczego. Źródło: Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 6245, s. 6, 7-10, 11, 13-14, 17, 34, 37; 21922, s. 1-5.

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
Instruktor	Wydział Historii Partii	Komitet Centralny	Warszawa	PPR	02-1947		Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 6245, s. 23.
Członek		POP przy KC	Warszawa	PZPR	1948	1952	Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 6245, s. 23, 31.
Kierownik	Archiwum	Komitet Centralny	Warszawa	PZPR	1949		Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 6245, s. 33.
Starszy Instruktor	Wydział Historii Partii	Komitet Centralny	Warszawa	PZPR	01-09-1949		Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 6245, s. 33.